

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915689586592/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

Jeg sagde: »Jeg skulde næsten tro, Du havde Ret. Er det ikke, som om vi, der brændemærkes med Hædersnavnet »Fritænkere«, vi, der hade Løgnen og derfor kaldes Nedbrydere – er det ikke, som om vi stadig forfølges af den samme Røst, der siger: »Søger ikke først Guds Rige, søger ikke først Saligheden, søger ikke først Menneskenes gode Mening, men søger kun Retfærdighed og Sandhed«. Ofte spurgte jeg mig selv: Hvorfor forfølger denne Røst mig? Er den ikke som en Tvangstanke, og har jeg nogen fornuftig Grund til at adlyde den? Jeg opnaar jo kun Had derved. Men desuagtet klinger den idelig i mine Øren. Heraf maa man slutte, at enten er den en sindsyg Forestilling, der strider mod Sjælens almindelige Stræben efter Lyst, eller den skyldes en ukendt Magt. Men da jeg ikke kan bevise det sidste, maa jeg foreløbig som den simpleste Hypotese antage det første«.

Her burde jeg vel have sagt Farvel, men atter fik min Disputerlyst Overhaand over mig, og jeg frygter for, at jeg ved min Bortgang viste mig som ved min Ankomst at være en af Voltaires blasfemiske Slægt.

Jeg sagde: »Sig mig engang, dersom nu Allah er til, hvad Religion skulle vi da tilhøre, enten den Religion, som ærer Allah, eller den Religion, som Allah ejer selv? Jeg mener det sidste; thi mod den højeste Erkendelse søger Manden. Men hvad er Allahs egen Religion? Er han Teist? Umuligt, thi ellers var han ikke den allerhøjeste. Allah tilbeder ingen Gud, altsaa er Allah Ateist. Og vil Du derfor efterfølge Allah, saa maa Du vorde Ateist«.

Med disse drillesyge Ord forlod jeg ham, og da vi saa en Araber i Silkekaftan med Krumsabelen i sit Bælte og en Koh-i-Noor lynende i sin Turban, sagde jeg til ham: »Hil Dig, Herre! Hvis Du er mellem dem, der vise vel imod fremmede, da belær os om denne Stad og Eders Religion. Vi ere komne fra Morgenrødens Hav, og søgende Sandheden drog vi derfra«.

Han svarede: »Saa komme I fra det Hav, hvoraf Eblis opstiger«.

Da blev jeg saare nysgerrig og raabte: »Held mig, at jeg traf paa Dig. Fortæl mig om Eblis alt, hvad Du ved«.

Og mens vi vandrede ud i Moskeernes By, fortalte han mig følgende: »Eblis er Slangen med den søde Stemme. Eblis er Blomsten med den giftige Duft. Eblis var mellem de Engle, der vare til, før